

פרשת צו- "והוציא את הדשן" – לנקות את המזבח המוסרי

פרשת צו פותחת במשימה הראשונה של הכהן בבוקר: פינוי האפר ("הדשן") שנותר על המזבח מאתמול. התורה מדגישה שהכהן צריך לפשוט את בגדי השרד, ללבוש בגדים אחרים, ולהוציא את האפר "אל מחוץ למחנה". למה המלאכה ה"סיזיפית" הזו כל כך חשובה? המשימה הזו יכולה להוות עבורנו תזכורת לכך שהעבודה הרוחנית והמוסרית איננה רק הדלקת אש חדשה, אלא היכולת לפנות את מה שנשרף. חירות המחשבה היא האומץ להכיר בכך שמה שהיה נכון אתמול, עלול להפוך היום ל"אפר" שחונק את האש. אדם חופשי הוא זה שיודע לבחון את עצמו בכל בוקר מחדש: האם המחשבות שלי נקיות? האם אני פועלת מתוך ערכים חיים, או מתוך שאריות של כעס ותפיסות עבר? גם מלחמה מייצרת בתוכנו המון "אפר": מילים קשות ששמענו, תמונות ותחושות של אלימות, הכללות על ה"אויב" שזולגות לעיתים גם אל ה"אחר" שבתוכנו. המשימה המוסרית של המחנכים והאזרחים בעת הזו היא "תרומת הדשן", לנסות לסייע לתלמידים (ולעצמנו) להוציא אל מחוץ למחנה את השנאה המעוורת ואת הקהות שנוצרת מהחיכוך המתמיד עם השכול והכאב. דווקא בתקופה כזו כשמסביב הקריאות להוסיף עוד אש ועוד כוח, הפרשה מזכירה לנו שהקדושה מתחילה בניקיון. חירות היא היכולת לומר: 'אני מסרב לתת לאפר לכסות את המצפן המוסרי שלי'.

אז רגע לפני חג החירות, הזדמנות לשלוח ברכת חג חירות שמח!
שבת של שלום וחירות מחשבתית!

